

Nafarroako Gobernuburua eta ETBko Zuzendaria berrikitan elkarrizketatu dira Nafarroan ETB sartzeaz. Del Burgo, bere aldetik, ez da isildu: Nafarroa Euskadin «anexionatu» nahi dutenei arma ematea dela hori, salatu du.

Gezurra dirudi informazio-iturri bat gehiago edukitzeari, kultur tresna bat gehiago izateari uko egin nahi izateak. Horrelako aukera bat (ez obligazioa) horrela arbuia daitekeela sinesteak ere lanak ematen ditu.

ETB etsaiaren tresna dela esan du Del Burgok. Eta noski, etsaiari ez zaio sarreerarik utzi behar! Aragoeko telebista balitz... hori besterik litzateke! Baina ETB Troiako zaldia da! Lastima benetan, diogu guk, zaldi famatu hori gure kasuan pottoka izatea! ■ *Joan Larrinaga*

Euskal Kulturaren Batzarrea

Premiaren sentipena berriro jeneralduz doa: Jaurlaritzaren politikarekin desengainaturik edo, gero eta jende gehiago da, Euskal Kulturaren Batzarrea eskatzen duena. Ahots bakan batzu izan ziren lehenengo. Euskadiko Ezkerra hasi zen, gero, gauza bera eskatzen. Sektore desberdinetako euskaltzale jendea da, orain, «Euskal Kulturaren Batzarre» bati gorputz eta forma eman nahirik, Eibarren eta Iruñean elkartzera eta eztabaidatzera doana.

Batzarrearen ideia ez da berria. Franco hil ondoren asko aipatu zen ideia hori, katalanen ereduari jarraiki, noski. Dinamizazio eta plangintza serio baten beharra, euskal kulturako sektore eta lankideen koordinazioa, eta euskararen interesak errepresentatzeko organo orokor baten premia ziren 1976/1977 aldera Batzarrea sortzeko arrazoiak. Nafarroako Ikastolen Federakundeak bota zuen ideia eta laster atxeki zitzaizkion beste Ikastola Elkarteak, AEK, Arantzadi, UEU, etab., kulturgintzako euskal talde gehienak.

«Euskal kultur batzarrea sortu behar dela uste dugu, euskal kulturaren politika eta egitarau zehatz baten barnean eta bidetarik, kulturgintza bateratu bat eraman dezagun kulturgizon, talde, elkarte eta instituzio guztiok. Oinharri eta baldintza zabal batzuren inguruan, guzti horik bilduko lituzke Euskal Kultur Batzarreak» (1977).

Projektua goitik behera etorri eta ahaztu egin zen berehala-

xe, preautonomiko sozialistaren ondoren (PSOE), aginpidea abertzaleek hartu zutenean (PNV). Konfiantza gehiago zegoen, nonbait, agintari berriengan.

Bospasei urteren buruan Euskal Kulturaren Batzarrearen ideia berriro han eta hemen jaikitzen hasi da, zabaltzen eta indartzen: konfiantza galduen ruina artean oraingoan. ■ *Joxe Azurmendi*

Euskara, diskriminazioa eta legea

Bazterrak astindu ditu, aspaldiko partez, Tribunale Gorenak maiatzaren hiruan emandako sententziak. Ez omen dago euskara gainerako hizkuntzen gainetik balioztatzerik. Gaztelania soilik egiten dutenentzat diskriminazioa omen da.

Gainerako hizkuntza horien artean, ingelesa, frantsesa, alemana eta holakoak daude. Prestigio handikoak. Ez dago gaizki euskara ere hizkuntza prestigiotsu horien parean jartzea. Nago, euskara superbalioztatua eta ohoretua gelditu dela horren konpainia ederrean. Hizkuntza handi horien gainetik jarri nahi izatea ere... onar dezagun gehiegi zela, passa egin direla gasteiztarak. Denak berdin: 0,4 puntu denentzat eta kitto. Zer demokrazia handiagorik! Konpainia eder horretatik aparte hizkuntza bat bakarra gelditu da, eta hori espainola da. Harritzekoa, ezta?

Ez da batere harritzekoa, zoritxarrez. Ofizialkidetasuna, elebitasuna, Konstituzioa, Estatutua aipatu dira, argudiaketa juridikoak plazaratu dira ebidentzia bat frogatu nahian, alegia, euskarak ez duela gaztelania diskriminatzen. Baina denok dakigu jakin arazoa beste nonbait dagoela. Bai, hortxe dago, politikan. Marko politikoan, eredu politikoan, borondate politikoan. Hots, nola ulertzen den Estatua, «Estado de las autonomías» hori zer den eta zertan den. Alde horretatik, hizkuntz politika, politikaren ispilatze hutsa besterik ez da.

Madrilgo Gobernuak proposatzen duen hizkuntz politika hori zein da, ba? Edo beste modu batera esanda: nola ulertzen du Madrilke hizkuntza desberdinen elkar-bizitza? Zein konbentzi eredu aukeratzen duten interesatzen zaigu hemen, zeren (askorentzat zoritxarrez) hizkuntzak bait daude hemen, hizkuntzak (garai bateko «dialektoak»).

Hizkuntzen arteko elkar-bizitza hori Gobernu Sozialistak nola ulertzen duen jakiteko, biziki interesgarri aurkitu ditut nik